

قطعه‌نامه‌ی تشکل‌های مستقل کارگری برای روز کارگر

بار دیگر هیاهوی منادیان «آشتی ملی» و سپاس‌ها و تبریک‌های بی‌کران «جامعه‌ی مدنی»‌شان به دولت حاکم، تفسیرهای فریبنده‌ی «تحلیل‌گران سیاسی» در مورد کم‌شدن شکاف دولت و مردم، و تحلیل‌های خوش‌بینانه و بی‌تاریخ تحول‌خواهانی که نگاه‌آمیدشان به بالادست دوخته شده است، فضای رسانه‌ای را تسخیر کرده است. درست در میانه‌ی این فضای عجیب و وهم‌آلود، ندایی غضب‌ناک طنین می‌اندازد؛ ندایی از جانب آنها که خود تشخیص‌یافتگی عیان‌ترین شکاف‌های اجتماعی هستند؛ فریاد در گلو ملنده‌ی اعتراضی که خبر از واقعیتِ هولناک اعماق می‌دهد و نوید از جوشش خشم پیکارجوی ستم‌دیدگان اعماق.

صدای اعتراض رفقای‌مان در تشکل‌های رزمنده‌ی کارگری را بازتاب می‌دهیم و ضمن اعلام همبستگی با کارگران مبارز، در برابر پایداری و همت بلندشان کلاه از سر برمی‌داریم.

پراکسیس | اول ماه مه ۲۰۱۵

* * *

قطعه‌نامه تشکل‌ها و نهادهای مستقل کارگری به مناسبت اول ماه مه ۲۰۱۵

زنده باد اتحاد و همبستگی جهانی کارگران، همبسته‌تر باد اتحاد کارگران، معلمان، پرستاران و نهادهای تشکل‌های مستقل کارگری، پیش به سوی اعتراضات متحدانه و سراسری برای پایان دادن به ستم معیشتی. این فراخوان ما تشکل‌ها و نهادهای مستقل کارگری به مناسبت اول ماه مه به عموم مردم زحمتکش ایران است.

ما امروز در حالی به مناسبت روز جهانی کارگر دست در دست هم نهاده‌ایم که بیش از هر زمان دیگری، جنبش عظیم و یکپارچه‌ای از کارگران، معلمان، پرستاران و دیگر توده‌های زحمتکش مردم ایران بر سر معیشت و پایان دادن به فقر و فلاکت در حال شکل‌گیری است.

وقوع ده‌ها اعتصاب کارگری در جای‌جای کشور، تجمعات بی‌وقفه‌ی معلمان، اعتراضات متحدانه‌ی پرستاران و گسترش مبارزات کارگران، از همراهی خانواده‌های کارگری در اعتراضات گرفته تا

طومارنویسی و تجمع در مقابل مجلس و وزارت کار و اعتراضات در صنایع کلیدی همچون صنایع پتروشیمی و معادن و خودروسازی‌ها که به‌طور روزمره‌ای در جریان هستند، همگی تنها گوشه‌هایی از بروز عینی این جنبش اجتماعی است که می‌رود با خلق صحنه‌های قدرتمندی از اعتراضات متحدانه و سراسری، بساط تحمیل بی‌حقوقی مطلق و ستم معیشتی بر میلیون‌ها خانواده‌ی کارگری را به چالشی تعیین‌کننده بکشانند.

این جنبش در شرایطی هر روزه ابعاد گسترده‌تری به خود می‌گیرد که سرمایه‌داری حاکم بر ایران، چنان غرق در چپاولگری و کشمکش بر سر سهم‌خواهی از غارت دسترنج ما کارگران و زحمتکشان است که نه می‌تواند و نه می‌خواهد نقطه پایانی بر وضعیت مشقت‌بار موجود بگذارد. به همین دلیل نیز هست که با تصویب حداقل مزد ۷۱۲ هزار تومانی، تعیین چنین مزد تحقیرآمیزی را بی‌شرمانه به ما کارگران تبریک می‌گویند و سبعانه‌تر از آن، با عدم پرداخت به موقع همین مزد، تداوم قطع سوبسیدها، افزایش هر روزه قیمت‌ها، آزادسازی قیمت نان و اعمال ۹ درصد ارزش افزوده بر مایحتاج زندگی، دست به غارت و چپاول بی‌رحمانه‌ای از این دستمزد ناچیز و خفت‌بار می‌زنند و با سرکوب برحق‌ترین اعتراضات کارگری، محاکمه دسته‌جمعی کارگران معترض و محکوم کردن آنان به شلاق و زندان‌های طویل‌المدت در صدد به تمکین واداشتن طبقه کارگر ایران به وضعیت موجود و شرایطی مصیبت‌بارتر از این هستند.

بدون تردید تحمیل فقر و فلاکت روزافزون بر میلیون‌ها خانواده کارگری و سیاست تشدید سرکوب اعتراضات کارگری، نه تنها مفری برای سرمایه‌داری حاکم بر ایران نخواهد داشت، بلکه ما کارگران و عموم مردم زحمتکش ایران را به مصافی تعیین‌کننده با وضعیت موجود خواهد کشاند و دیری نخواهد پائید که خشم در حال فوران ما کارگران و مردم زحمتکش ایران از این همه بی‌حقوقی، سرکوب و استیصال و درماندگی برای گذران زندگی، زمین را بر زیر پای عاملین و مسببین چنین وضعیتی داغ خواهد کرد. لذا ما امضاکنندگان این قطعنامه با هشدار نسبت به تداوم سیاست تحمیل فقر و فلاکت و تشدید کم‌سابقه‌ی سرکوب اعتراضات کارگری و اعلام انزجار از تداوم چنین سیاست‌هایی، خواست‌های خود را به شرح زیر اعلام و مصرانه بر تحقق آنها پای می‌فشاریم:

۱- ما با محکوم کردن تعیین حداقل مزد ۷۱۲ هزار تومانی که با خیمه‌شب‌بازی دولت، کارفرمایان، نماینده‌های دست‌ساز کارگری و فضاسازی ریاکارانه‌ی رسانه‌های رسمی و حکومتی بر طبقه کارگر تحمیل شد، مصرانه خواهان تجدید نظر فوری در حداقل مزد مصوب و افزایش آن به سه میلیون تومان بر اساس سبد هزینه‌ی مطابق با استانداردهای زندگی امروزی هستیم.

۲- ما با حمایت قاطعانه از اعتراضات بر حق و بی‌وقفه‌ی معلمان و پرستاران، یگانه راه حل پایان‌دادن به ستم معیشتی موجود را اتحاد و یکپارچگی مبارزات عموم مردم زحمتکش ایران و بروز بیش از پیش آن به مثابه یک جنبش اجتماعی و سراسری می‌دانیم و خواهان تحقق فوری همه مطالبات معلمان و پرستاران هستیم.

۳- ما تلاش‌های دولت و خانه کارگر برای تحمیل تشکلهای فرمایشی بر طبقه کارگر ایران را، که از بالا و به شکل سازماندهی‌شده‌های از طریق ایجاد انجمن‌های صنفی و اتحادیه‌های دست‌ساز به پیش برده می‌شود، قویا محکوم می‌کنیم و با فراخوان به کارگران در محیطهای کار برای برپائی سندیکاها، شوراها و تشکلهای مستقل کارگری، خواهان پایان‌دادن به هر گونه ممنوعیت و محدودیتی در ایجاد لین تشکلهای بدون دخالت دولت و کارفرمایان هستیم.

۴- ما هر گونه سرکوب اعتراضات کارگری و مردمی، اعدام‌های گسترده، صدور احکام شنیع شلاق و زندان‌های طویل‌المدت بر علیه کارگران معترض و تحمیل شرایط غیر انسانی بر فعالین کارگری در بند و دیگر زندانیان را قویا محکوم می‌کنیم و خواهان توقف فوری اعدام‌ها، لغو مجازات اعدام و شلاق از قوانین قضائی کشور، آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه کارگران و زندانیان سیاسی و توقف پیگردهای قضایی بر علیه آنان هستیم.

۵- آزادی بی قید و شرط اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات باید به عنوان حقوق مسلم و خدشه‌ناپذیر اجتماعی کارگران و عموم مردم ایران به رسمیت شناخته شوند.

۶- دستمزدهای معوقه کارگران باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه‌ای پرداخت و تاخیر در پرداخت مزد به مثابه یک جرم قابل تعقیب قضائی به قانون تبدیل گردد و خسارت ناشی از آن به کارگران پرداخت شود

۷- ما خواهان تامین امنیت شغلی، برچیده‌شدن قراردادهای اسارت‌بار موقت و سفید امضا، حذف شرکت‌های تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل از کارگاه‌های کوچک تا کارگران مناطق آزاد تحت پوشش کامل قانون کار و اجرای فوری بیمه کارگران ساختمانی هستیم.

۸- ما تصویب هر گونه قوانین ضد کارگری تحت هر عنوان و مصوبه‌ای را قویا محکوم می‌کنیم و با تاکید بر وجود مواد ضد کارگری در قانون کار موجود، خواهان تغییر آن با دخالت نماینده‌های واقعی کارگران هستیم.

۹- ما گسترش روزافزون سوانح شغلی منجر به فوت و جرح را ناشی از زیاده‌خواهی و سودجوئی کارفرمایان و نتیجه سرکوب و پایمال‌شدن بدیهی‌ترین حقوق انسانی و اجتماعی کارگران می‌دانیم و خواهان اعمال فوری بالاترین استانداردهای ایمنی در محیط‌های کار هستیم.

۱۰- اخراج و بیکارسازی کارگران به هر بهانه‌ای باید متوقف گردد و تمامی کسانی که بیکار شده و یا به سن اشتغال رسیده اند باید تا زمان اشتغال به کار از بیمه بیکاری متناسب با یک زندگی مطابق با استانداردهای امروزی برخوردار شوند.

۱۱- کلیه قوانین تبعیض‌آمیز نسبت به زنان فوراً لغو و برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه‌های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی باید به رسمیت شناخته شود.

۱۲- ما خواهان برخورداری تمامی بازنشستگان از یک زندگی مرفه و رفع هرگونه تبعیض و نابرابری در پرداخت مستمری و حقوق و مزایای بازنشستگان هستیم و با تاکید بر اجرای بهداشت و درمان رایگان به عنوان یکی از حقوق اساسی مردم ایران به مثابه یکی از وظایف اصلی دولت، خواهان بازپس‌گیری طرح ادغام صندوق تامین اجتماعی در بیمه سلامت همگانی، محاکمه علنی و فوری غارتگران این صندوق و سپردن اختیار آن به دست نماینده‌های منتخب مجامع عمومی کارگران شاغل و بازنشسته بدون هرگونه اعمال نفوذی از سوی دولت و کارفرمایان هستیم.

۱۳- هرگونه کار کودکان مطلقاً باید لغو و آنان می‌باید از تامین اجتماعی کامل، امکانات آموزشی رفاهی و بهداشتی یکسان و رایگان جدا از جنسیت، موقعیت اقتصادی و اجتماعی خانوادگی و وابستگی‌های ملی، نژادی و مذهبی برخوردار شوند.

۱۴- ما خواهان رفع هرگونه تبعیض از کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیت‌ها در ایران، توقف فوری اخراج آنان و اعطای حقوق شهروندی به این دسته از هم‌طبقه‌ای‌های خود هستیم.

۱۵- ما با تاکید بر ماهیت استثمارگرانه نظام سرمایه‌داری در همه جای دنیا و قدردانی از حمایت تمامی سازمان‌های کارگری جهان از مبارزات کارگران ایران، پشتیبانی خود را از اعتراضات کارگری در سرتاسر جهان اعلام می‌داریم و بر همبستگی بین‌المللی کارگران تاکید می‌کنیم.

۱۶- ما با محکوم کردن جنگ و جنایت و گسترش هر روزه آن در منطقه خاورمیانه، پیش‌آمدن این وضعیت هولناک و عروج بی‌سابقه‌ی جریان‌های تروریستی و سیاست وحشت‌آفرینی در کشورهای این

منطقه را حاصل بن بست مناسبات سرمایه داری در پاسخ به نیازهای بشر امروز و سیاست‌های ضدانسانی دول غرب و منطقه می‌دانیم و با فراخوان به کارگران و مردم آزادی خواه در سرتاسر جهان برای اعتراض به جنگ و ویرانگری در منطقه خاورمیانه، خواهان توقف فوری آن هستیم.

۱۷- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد.

اسامی تشکل‌ها و نهادهای کارگری امضا کننده‌ی قطعنامه به ترتیب حروف الفبا:

- ۱- اتحادیه آزاد کارگران ایران
- ۲- انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه
- ۳- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
- ۴- سندیکای کارگران نقاش استان البرز
- ۵- کانون مدافعان حقوق کارگر
- ۶- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری
- ۷- کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های کارگری

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۴